

De quibus

A. D. O. M.

In publico Academiæ Regiæ Aberdon. Acroaterio diare 61 adeasus instituetur, Die Iulii, Anno 1638.

Respondentibus Magisterii Philosophiei Candidatis.

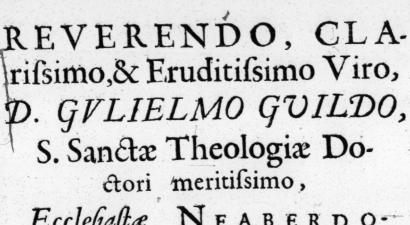
PRÆSIDE DAVIDE LEOCHÆO.

Cras erimus — — — —

ABERDONIA, Imprimat Eduardus Rabanus.

Ecclesiasta NEABERDO-NIENSI Vigilantissimo,

Serenissimi Regis CAROLI Sacellano dignissimo & fidelissimo,
Facultatis Theologica in Academia Regiâ ABERDONIENSI Decano spectabili,
Domino ac Patrono suo summè colendo.

S

Adolescentes Laurea Magisterialis Candidati,

Inervæ olim cum Marte si non conjunctissimam cognatione, at certe qualecunque necessitudinis vinculum intercessisse, apud Ethnicos & 78's ¿¿w 9 ev in confesso suit (Reverende & Clariss. Dom.) Quam in sep-

tentiam illud eos potissimum induxisse videtur, quod illa ex solo Patre a un tog, Iove nimiru fulminante; hic

ex Ma-

Epist. Nuncupat.

ex Matre solà awarup, Iunone scilicet somniante, oriundus crederetur. Huic nos Ethnicorum cuicuimodi Mythologiæ, multiplicem sube sse posse moralitatis speciem asserere non dubitamus: ac eam imprimis, ut cæteras prætereamus, quod Minervæ suus sibique congruus Mars in optatis sæpicule, & cruditis sua plerumque prælia elle soleant; nedum extestina sed & intestina: neutra sine fumma linguaru ac calamoru cotentione decertari sueta: quæque adeo in animorum exacerbationem & intemperiem subinde desinant, rarius intra modestiæ & moderationis limites confistant. Id quod omnium frequentissime in Philosophorum castris, uti hactenus per tot retro fecula, ita etiamnum contentiofissimo hoc feculo evenire quis nescit? ut ubicunque vel Hecademi sylvam, vel Stoicorum Pœcilen, vel Peripateticorum Lyceum reperire est, inibi confertas Philosophorum acies, quà Syllogifmorum & Sophismatum telis, qua exceptionum & elutionum clypeis iustructas, comminus, eminus, punctim, cæiim, pugnantes, ferientes, & implacabili ardore, ad internicionem quali, decertantes derepente ac de facili deprehendas. Usqueadeò ut, nisi ale auo unxavns Jeas præsentia & authoritate sua præsto sit, & prudentissimi vel Bellipræsidis vel Agonothetæ vices suppleat, ilico de expectato exoptatoque certaminis successu desperandum prorsus sit: Si vero eveniat (quod quidem nobismetipsis evenisse experimento perquam manifesto deprehendimus) ut Veterani Novitios, สัมผลเอเ ล่งสมพรร, congressu plusquam impari, contentiofum provocent in duellum, optandus non tam Agonotheta, quam invocandus Hyperaspistes fuerit; qui præfentissimo suo subsidio va cillantes infirmosque Tyrones opportune

KAKAKAKAKAKA

たジャメないたがな

ジャングストラングとからなるが

Epist. Nuncupat.

系列领力保护保护领力领方领

opportune sublevet. A quo vero, si non à te, subsidii nostri spes? (Reverend. & Clariff. Dom.) qui non tantum fidelissimi Agonothetæ munia obire in negotiis gregis tui tibi cœlitus commissi gravioribus, cum Civilibus (quoties obveniunt) tum presertim Ecclesiasticis, fumma cum æquanimitate & απροσωπολη ψία expediendis, sed & strenuissimi Hyperaspistæ officia quæque, extremà pauperie & inopià laborantibus, alienoque subsidio maximè indigentibus; ex Christianæ Charitatis & Miserecordiæ instinctu cumulatissime præstare non graveris: Cujus quidem rei luculentissimo cumprimis testimonio esse potest magnifica illa Comobii quondam Monachorum S. Trinitatis, ipsa vetustate & temporis injurià pridem collapsi, ac tantum non solo æquati instauratio; sumptibus in solidum propriis, iisque haud modicis, ad fastigium summa omnium cum approbatione & stupore jam dudum perducta; non quidem ut vel inibi tanqua in voluptuariis Alcinoi aut Epicuri hortis, genio tute ipse tuo securè indulgeas (quod delicatulis hodie in more positum;) vel (quod olim fuit) pigri & obesi Monachorum ventres ignaviam suam cupediis pascant, sed proposito longe alio, scilicet ut Monasterio in publicum Prochodochium converso, Opisicum NEABREDONIENSIVM egestas honesto & liberali demenso abs te legato sublevetur. In quo Sacellum cumprimis hinc Magnificentissimum prominet, sacris quotidiana Autseyias exercitiis obeun. dis consecratum, & necessario omni ad cultum DEI religiosum spectante apparatu egregiè instructum; illinc BEXEUTY (1013) Opificum Aberdon. conventibus habendis destinatum; accipiendis potius Regibus quam Opificibus idoneum: quo quidem Monumento vel Urbis

and have and have

Epist. Nuncupat.

suæ ornamento potius, immanè quantum Aberdonienses ad unum omnes congloriantur: nec dubi tandum quin tantæ tamque eximiæ structuræ procuratorem te, sera æternum posteritas deprædicatura sit. Nec sine grata recordatione prætereundum euspyernua illud recens, anxiis Civium votis tamdiu & tantopere expetitum: quod nempe ampliffimum illud olim & pulcherrimum inclyti Collegii MARESCHALLANI Templum, quadratis & politis operis Phrygii lapidibus, à beatissimæ memoriæ Præsule Dymbaro (ut perhibent) exædificatum, fed temporis injuria & hominum incuria iam ab aliquot annis negligenter habitum, & sensim ad ruinam inclinans, non ita pridem ingentibus impensis restaurare aggressus es: utque aliis (si quos fortasse habiturus esses in tam præclaro opere succenturiatos) euseyerais face præferres, universas Basilice istius Fenestras vitreis specularibus, iifque pulcherrimis exornandas curafti: in quibus ranquam Catoptro, Illustria Munificentia tuz monumenta vel Coccus quivis intueri possit. Quo vero liberior & honestior introitus juxta ac exitus in Mares-CHALLANI Collegii adyta (cujus ipse olim gratisfimus Nutricius) foret, coempto in eam rem fundo, magnificam Propylæi structuram, gratitudinis & artiwedalynosus ergo erigere, in animum induxisti. Cæterum hæc & id genus alia pluscula, cum ABERDONIA, tum alibi, præsertim vero in Ecclesia Regis Eduardi, cui tot annos fidam & fructuosam operam navasti, beneficentiæ & liberalitatis tuæ edita τεκμήρεα, etsi in se quidem præclara & plane eximia sint, sitamen cum excellentis ingenii & eruditionis immortalibus monumentis conferantur, non immerito exilia & minuta videri possint. Cujus generis sunt, MOSES RETEC-

Epist. Nuncupat.

TVS, qui legis Leviticæ typos, remoto velamine, in propatulo & meridiana luce visendos sistit: ISSACHA-RI ASINVS sub onere gemens, quo, Ecclesiæ Scoticanæ inopià laborantis ac tantum non depressæ effigies, vivis coloribus graphice depingitur: EPITO ME CONTROVERSIARVM, quæ Pontificios inter & Euangelicos adeo animosè & contentiosè hodieque disceptantur: quodque præ cæteris longe eminet, opus eruditissiinum & elaboratissimum, Antidoton tripertitum Papismi, jam nunc sub prælo fervens, cujus impaticti desiderio ac expectatione, orbis hic noster Septentrionalis jam diu cruciatur: quo uno opere, quicquid est Pontificiarum Hæreiian & novitatum, solidissime & copiosissime (quod in Epitome ouverting factum est) confutasti, explosisti, & in perpetuum profligasti. Nec satistibi est divitis ingenii opes calamo profundere: sensir jam olim Ecclesia KINEDVARDINA, sentit & ingenuè agnoscit hodie Ecclesia Neaberdoniensis, quid quantumque voce possis, quam suavi & ubere oratione auditorum aures permulceas : quanto denique dicendi impete ac torrente affectus concites, Id quod aliàs persæpe illustribus documentis testatum fecisti, sed nuperis præsertim hisce temporibus, cum zelo Domus DEI accensus, prophanos diei Dominicæ temeratores, & (odiosissimum hominum genus) Dardanarios, annonæ flagellatores, malo publico natos, Cœlestis eloquii fulmine percelleres, ac tantum non ad Tartara detruderes. Itaque meritissimò factum est, ut Serenissimus Rex noster Carolus in venerandum Sacellanorum suorum Collegium te cooptarit: & nunc nuper Academia Regia ABERDONIENSIS facultatis Theologicæ summam præfecturam (quam Decanatum nuncupant) in solenni-& anniver

2 などれなべながな

Epist. Nuncupat.

& anniversaria Panegyri, consentientibus omnium electorum suffragiis, invito licet & restitanti, detulerit.

Nos qui tot, tantis, tamque insignibus tuis in Ecclesiam, Rempub. & Academiam Aberdoniensem
meritis nec agnoscendis nec æstimandis sussicimus, quod
unum in re adeo tenui possumus, Reverentiæ tuæ venerabundi ac gratulabundi applaudimus, & grande ropas
acclamamus: Fœtum præterea hunc nostru qualemcunque, exterricinium quidem illum, & nairounvor, ad
humanitatis tuæ pedes deponimus, in tuam quoque nosmetipsos sidem & clientelam dedimus: tu fœtui vitam
& vigorem sussicientelam dedimus: tu fœtui vitam
& vigorem sussicientelam dedimus: tu sotui vitam
& vigorem sussicientelam dedimus: naimitus optasidii tui umbra protege. Utrumque faxis, animitus optamus, & optima quæque tibi comprecamur.

Honoris tui Studiosissimi,

DAVID	LIDDELIVS,
GVLIELMVS	RETVS,
GVLIELMVS	SCROGÆVS,
IACOBVS	BARDIVS,
IACOBVS	FORBESIVS,
IACOBVS	RAMISÆVS,
IOANNES	NARNIVS,
IOANNES	ROSSEVS,
IOANNES	STRACHANVS,
IOANNES	STRACHANVS,
PATRICIVS	OGILVIVS,
ROBERTVS	KETHVS,
THOMAS	FORBESIVS,
WALTERVS	OGILVIVS.
the same was a second of the same of the s	5 전 모든 이 교육 기관에는 이번 시간 사람들은 하고 있었다.

THESES LOGICA.

THESIS 1.

Ingulæ mentis humanæ
operaciones (ne prima quidem exempta) naturali quadam
a'baelia & vacillatione laborant.

2. Harum directrix cœlitus delapsa Logica est, quam proinde a's τέχνην

TEXYOU ที่ อัสโรทุนทุง, อัสโรทุนผง jure veneramur.

3. Logica non tam ars propriè dicta, quam in Artium fastigio collocari debet.

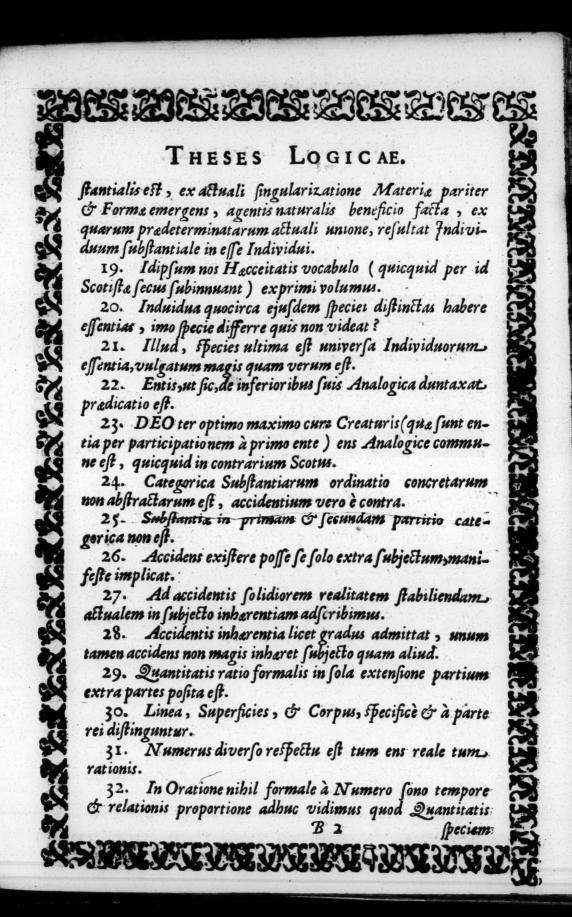
4. Ens rationis ut sic subjectum Logica adaquatum est, per accidens Metaphysica considerationis.

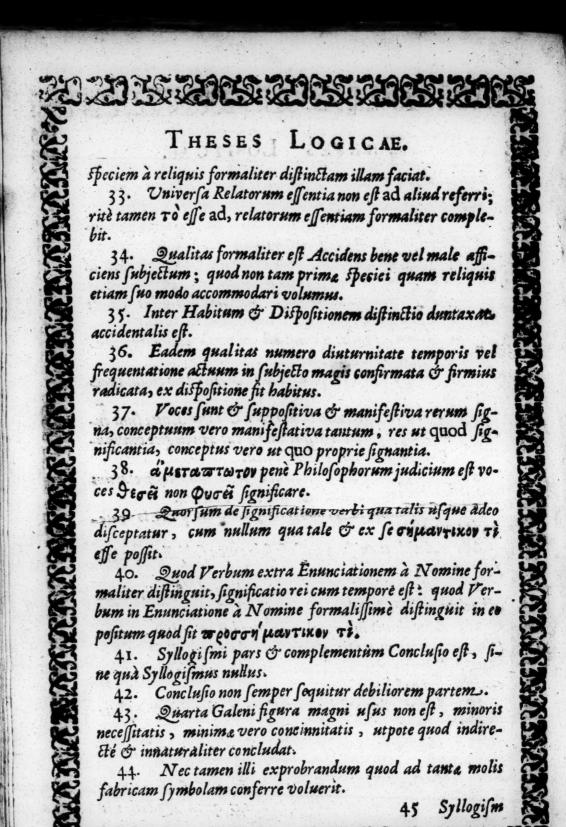
5. Non quicquid in Ratione est illud statim ens rationis est.

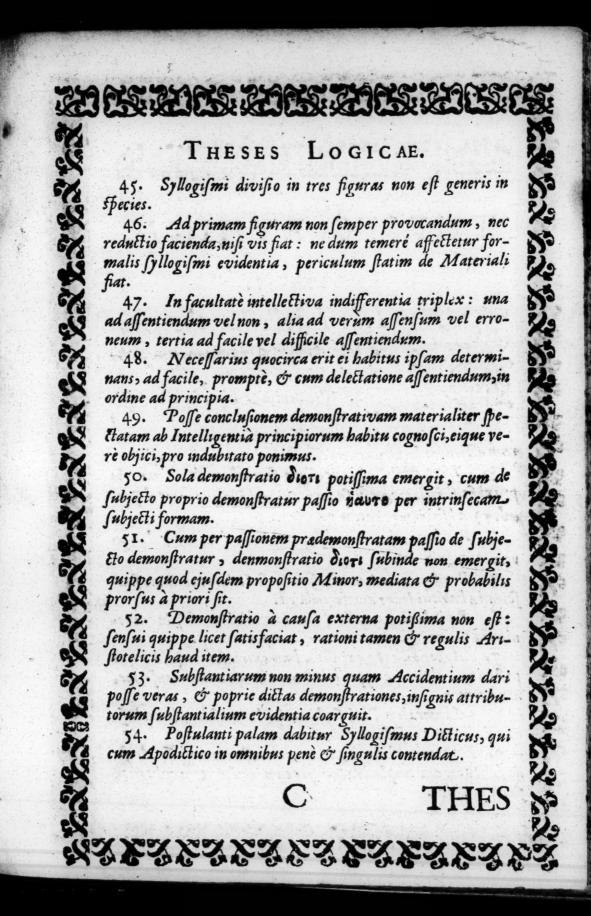
6. Ens reale per accidens ens objectivum, quippe ens in actu extra intellectum: ens rationis ut sic, objectivum quid & extra nihil est.

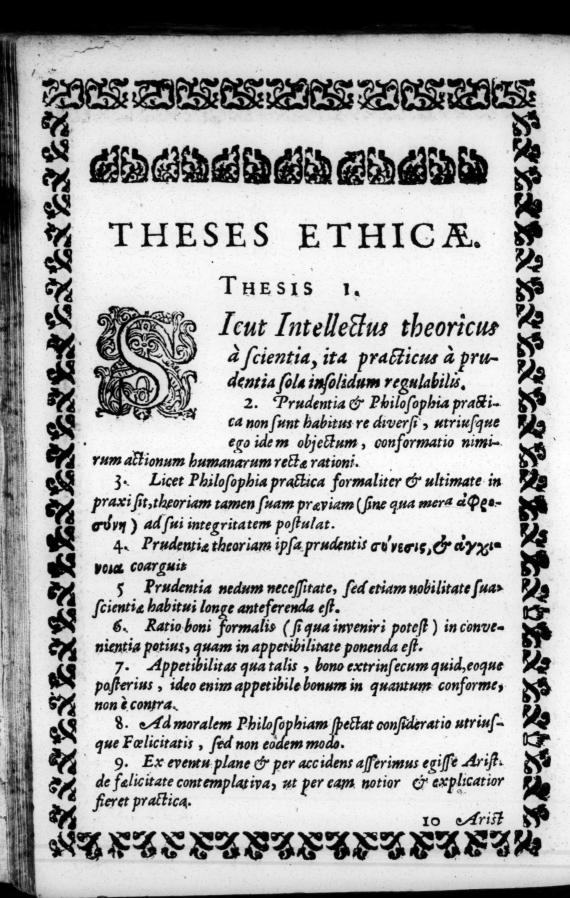
7 Intellectus

THESES LOGICAE. Intellectus veram entis rationem in objecto reali invenit non facit; entis vero rationis rationem qualem qualem fingendo facit. 8. In omnibus & singulis humana mentis operationibus ens rationis suo modo sieri ac formari quid vetat? 9. Natura Universalis prout in singularibus existit, semotà omni Intellectus negotiatione, fundamentaliter & à parte rei, universalis est. Semota omni intellectus operatione, Petrus & Panlus magis inter se conveniunt, quam Petrus & Bucephalus: conuenientia vero hac in natura Universali si non sit, unde qualo est? II. Natura universalis licet revera numero multiplex, in quantum actu in multis, secundum setamen una est unitate specifica, & in se ipsa indivisa. 12. Universalia tantum Genus & Species sunt: Differentia, Proprium, & Accidens Commune quatalia, hand stem. 13. Quinque pradicabilium Porphyr. formalis distinctio in modo pradicandi solo est: qua vero insuper subjecto pradicationis distinguntur, Universalia sola Genus & Species wit. 14. Genus qua Universale non tam proxime, qua adequate ad fuam folam terminatur fpeciem. 15. Et in una fola specie actu existente conservari potest, modo ad plures possibiles referatur. 16. Idem de Specie concludendum, quantum ad plurium Individuorum necessariam existentiam pro sui conservatione fectat. Universale illud Proprietatum & Penopoe, intrinsecam Individui essentiam handquaquam exprimit, sed extrinsecus duntaxat & ad modum signi. 18. Individuationis Principium, modus quidam subtantialis

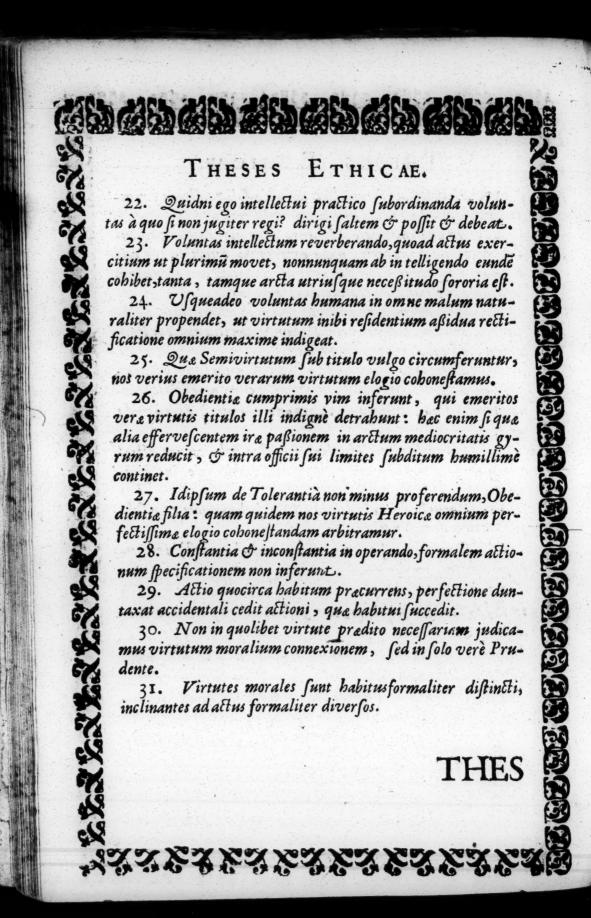

保证的证据的股份股份股份股份股份 THESES ETHICAE. 10. Aristotelica summi boni definitio, soli prastico ex men-te Philosophi, & rei veritate accommodanda est. 11. In quod ultimate Moralis, dum in via eft, propendet, quod unice appetit, quod extremum expetit, & quo tandem acquisito placidissime acquiescit, in actione secundum virtutem prastanti simam duntaxat positum. 12. Hujus principium Virtus in habitu est, ornamenta Divitia, pramium Honor, comes Voluptas, non illa quidem Epicurea, sed animi tranquilli pura est. 13. Nemo moraliter fælix effe potest, quin suam in se experiatur, & persentiscat fælicitatem, cui ex necessitate animadversio (que ejus dem autaques av complet) adjungenda erit. 14. Apposite satis Theologi, honestas Ethnicorum actiones specioso splendidorum peccatorum emblemate indigitarunt. 15. Verus honor in honorato est, non in honorante, cum subjective tum denominative. 16. Cum virtus (cajus anaiyaoua honor est)in virtute pradito sit, quidni honor in eodem? 17. Recte Philosophus Eth. 3, 2. omnem voluntatis actu in Bunnow & meauesow dispescit, illam fini, hanc mediis accommodando. Bo'Anois in finem rectà tendit, & pier a'xeitas, αλλ' απροβελευτώς. 19. Consultationis objectum, media confuse, & indeterminate sumpta sunt. Προαιρεσεώς objectum αφορίσμενον, τό προαίgerov Eth. 3. 3. 21. Appetitus nullus animalis facultatem cognoscentem in supposito non supponit. 22 Quidni

THESES PHYSICE.

THESIS 1.

Hysica sola, omnium Scientiæ titulo quæ gaudent, maxime Scientia est, utpote quod omnium naturalissima, & in demonstrationibus accuratissima.

2. Corpus naturale in genere, de cor-

pore sublunari & cœlesti univoce pradicatur.

3. Rem genită Materia & Forma sola constituunt, privatio, transacto generationis actu statim evanescit.

4. Adrei genita naturalem constitutionem, principiorum

nulla contrarietas requiritur.

5 Materia prima, susceptiva sed non terminativa contrarietatis est.

6. Materia prima, sub notione prima, potentia est, in pura potentia haud item, sicut forma actus, nec in actu tamen, quippe quod nec completum nec compositum.

7. Este actu simpliciter materia ex se actu habet, esse ve-

ro actutale, solo forma beneficio sortitur.

8. Eductio forma de potentia materia, ejus demque cum materia unio, & totius compositi comproductio, actionum diversarum numerum uon faciunt.

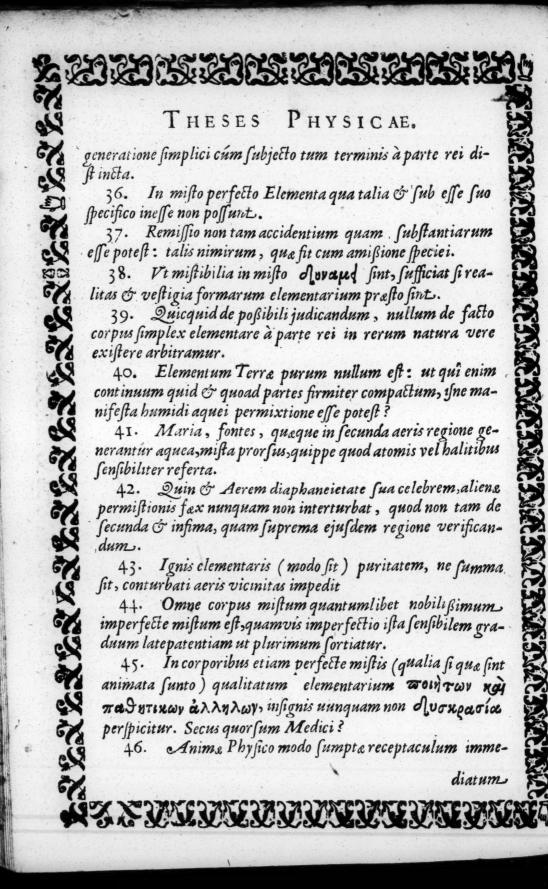
9. Materia prima every suevew principiandi rationems fibi vendicat, praterquam quod forma sustentaculum, & subjectum commune of Anlinov sit.

n

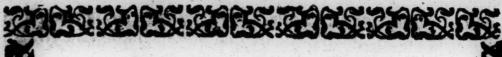
10 Quant

PHYSICAE. THESES Est avum formaliter de utroque aliquid, duratio nimirum rerum creatarum, ab intrinseco intransmutabilium, ab extrinseco variabilium. 24. Adaquatum librorum de Cœlo subjectum Corpus timplex, non Universium statuendum est. 25. Perspicacis natura specillis illi opus est, qui in pura potentia realem specifica differentia conceptum investigatum it. 26. Materia ergo corporis Cœlestis & sublunaris specie non distinguentur, quamvis corruptibile hoc, incorruptibile illud. 27. Materia Cœlestis in formam solam Cælestem naturalis propensio, ejus dem potentiam universalem non aufert. 28. Motus Cœlestis principium & causa, Forma cœli informans non assistens est. 29. Differentias positionum. Calo Quod inesse, ridiculums prorfus. 30. Causa motus gravium & levium, univoca, proxima, genuina & immediata, interna eorundem forma est: sola quippe hac cum motu coexistens, & motus cujusque naturalis principium est. なみなななななながれ 31. Accretio formaliter sieri non potest sine pravia sibi famulante nutritione, à qua tamen formaliter distinguitur. 32. Non semper in toto vita decursu ahsque intermissione continuari nutritionem ut sic, existimandum est. Nutritio qua talis, Generatio substantialis non est, hanc licet supponat partialem: quippe quod hac, unio Forma cum materia, illa substantia completa cum substantia sit. 34. Miftio formaliter non est mistibilium alteratorum ¿vwois, hanc licet supponat previam, sed per solam forme misti cum mistibilibus alteratis, praunitisque unionem formalissime resultat. 35. Ergomistio generatio quedam substantialis est, à generatione

THESES PHYSIC AE.

57. Non minus à veritate aberrant qui facultatem Intellectivam cum Voluntate, quam qui utramque cum ipsamet Anima rationalis essentia confundere nituntur.

58. Intellectus Agens & Patiens, facultatum intellectua-

lium numerum non faciunt.

係的係的概定を表別を対象が

THESES METAPHYSICA.

THESIS 1.

Vamvis Metaphysica Scientiarum Architectonica sit, summumque in reliquas dominium exerceat; ipsa tamen haudquaquam Subalternans in ordine ad reliquas ut Subalternatas, dici meretur.

2. Adaquatum Metaphysica subjectum Ens reale qua ens

eft.

3. Metaphysicus Ens reale directo, & non in diverticulo contemplatur; ex obliquo quasi & concomitanter Ens rationis tanquam entis umbram, ejusque divisiones & proprietates.

4. Est Prime Philosophia de omni quidem ente reali ex professo, at non de singulis omnium entium rationibus pariter disserere; ita enim reliquas Scientias ad ocium suspenderet.

5. Entium Particularium proprias rationes sub peculiari

ejusdem

